

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Dronninge-Stolen

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 1372. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1825_420-txt-shoot-idm286/facsimile.pdf (tilgået 22. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Dg hvordan, som Bølger i Bølge gaar,
Den sødtes til Verden med Høie smaa,
Derom taler D din med Saga!

Af Klipper i Alt kun findes Een,
Som hvidner og vil ei graane,
Er neppe i Kar med Kulle-Steen,
End sig med Kullen i Skaaene;
Men hvad der sig skjuler i Klippens Kridt,
Som aldrig for Dagen som Sort paa Hvidt,
Derom taler D din med Saga!

Den Klippe saa blød, saa Dams-lig,
Det Skum af en Paradis-Bølge,
Som stivnet af Gru ved Lokes Soig,
Vel skræber sin Kummer at dolge;
Men hvad der nedfuser i Magle-Band,
Dg drypper fra Skræberen tungt i Strand,
Derom taler D din med Saga!

En underlig Haand, til Meer end Jir,
Af Klippen med Konst haver trykt
En Dronninge-Stol, et Sommer-Epir,
En Taler med Tungen i Brykset;
Hvad det skal betyde paa Daners De,
Hvad der monne sødes til ei at døe,
Derom taler D din med Saga!

Jeg gjæstede den Klint i Morgen-Grø,
At lyde paa Sommernat's-Huglen,
Jeg glemte, ved Blis paa høiret Skj,
At end tuder Vinternat's-Uglen,
Dg hvad jeg da skinted paa Dronning-Stof
Senpente, og seinde som Dug for Soel,
Derom taler D din med Saga!

En Kvinde jeg saae, som Lyset Hien,
Hun kvaled paa Dronninge-Sæde,

Hun gjord med Graad sin Morgen-Bør,
Dg døg som man sjunger med Glæde;
Haa Kaaben det vrimled af Perler smaa,
Der tindred som Stjerner paa Himmel-Blaa,
Derom taler D din med Saga!

En Kirke jeg saae, hvor Epiret stod,
Med Lignelser, mange og klare,
Af Heltens Slægt ved Korsets Fod,
Af Vidnerne hellige Stare;
Hvordan de forsamles paa Daners De,
Hvor Freia skal leve, til Jetter døe,
Derom taler D din med Saga!

En Taler jeg saae i Skjortel hvid,
Han tyktes af Rødsel forskummet,
Dg toned fra Barm en Køl saa blid,
Som aldrig jeg havde fornummet;
Hoi Læderne taug, og hoi Kvinden gråd
Paa Dronninge-Stolen, paa Klinte-Bredd,
Derom taler D din med Saga!

Hoi Taleren taug, og Kvinden gråd,
Hig skiledes skarlig for Die,
Det voldte en Trold ved Klinte-Bredd,
Midveid mellem Lave og Høie,
Hvorlunde den Jette fra Dval kom,
Dg grundet paa Klint sit Herredom,
Derom taler D din med Saga!

En Stotte som Beeg i Luften stod,
Aft lige for Skjen din røde,
Da satte paa Kridt sig Sod ved Sod,
Aft Sort skulde Hvidt lagges øde;
Fuldsvig den Jette i Klinte-Hul,
Aft Bøgene brandte sig brune Kul,
Derom taler D din med Saga!

